

[Astrid Skjoldbo.]

trinsvis til enlige mødre, så løser man ikke problemerne; man flytter bare rundt på dem. Vi må bygge flere lejligheder, så ikke en enkelt gruppe skal være sorteper. Og lad os komme i gang med at bygge nogle mødre-pensioner, lidt i retning af de ungdomspensioner, man har haft megen succes med, pensioner, hvor den særlig vanskeligt stillede unge moder en tid efter fødslen kan bo med sit barn, indtil hendes forhold bliver lidt mere stabile.

Alt i alt må jeg på min gruppes vegne erklære mig enig i lovens grundprincipper. Om administrationen udelukkende skal ligge hos den sociale forvaltning, eller andre institutioner, f. eks. mødrehjælpen, også kan komme i betragtning, det kan vi da se på i det udvalg, jeg forventer vil blive nedsat. Mon ikke vi kan forhandle os til rette med ministeren herom?

Eva Rée: I sidste folketingsår vedtog man loven om børnetilskud og andre familiefordelinger som familieministerens første lovforslag. I det her foreliggende lovforslag, der først skal træde i kraft 1. januar 1969 samtidig med kildeskatten, foreslås nu de første ændringer, alene omhandlende støtten til enlige mødre i forbindelse med fødsel. Jeg ved ikke, om man kan vente flere ændringer.

Det emne, vi her drøfter, var jo et af de spørgsmål, man var inde på under det dengang nedsatte folketingsudvalgs arbejde, og jeg vil gerne her lige nævne, at man under udvalgsarbejdet i fjor drøftede, om det ikke ville være en rigtig løsning, at det offentlige ydede hjælp til mødre, der helt eller delvis afholdt sig fra at tage arbejde uden for hjemmets 4 vægge for at kunne passe deres børn en vis tid efter fødslen — altså ikke alene en støtte til den enlige moder, som nok kan trænge til hjælp, men også til andre mødre, der ligeledes kan trænge til hjælp. Det kan derfor virke lidt overraskende, at der nu fremsættes et lovforslag om de enlige mødre alene, selv om deres problemer er store og vanskelige.

Vi var under sidste folketingsssamling enige om, at spørgsmålet om støtte til samtlige mødre skulle undersøges nærmere — i øvrigt på foranledning af mindretallet: det radikale venstre, de konservative og venstre. Af de bemærkninger, som ledsager familie-

ministerens lovforslag, fremgår det, at et udvalg, nedsat under ministeriet for familiens anliggender, har drøftet problemerne, og at det er på grundlag af forslag drøftet i dette udvalg, at familieministeren fremsætter sit lovforslag. Jeg synes derfor, det havde været rart og måske også rimeligt, om vi i tilslutning til lovforslagets fremsættelse eller i hvert fald i god tid unden førstebehandlingen her i tinget — og ikke så sent som i går — havde modtaget den udarbejdede betænkning, så meget mere som den udelukkende omhandler de enlige mødres problemer generelt og altså ikke alle mødres.

Man fristes til at spørge, hvorfor det haster så meget med fremsættelsen af forslag om lovændringer, som for det første ikke skal træde i kraft før den 1. januar 1969 og for det andet efter familieministerens egne oplysninger tilmed kun løser en del af den enlige moders problemer. Jeg synes, det havde været naturligere at fremsætte et lovforslag, der i hvert fald løste problemerne fuldt ud for nogle fremfor halvt for mange.

Alligevel kan jeg møde familieministerens forslag med en vis sympati, idet det resultat, familieministeren altså foreløbig er nået til, er det, at der bør gives den enlige moder mulighed for i 4 måneder efter et barns fødsel at blive hjemme for at tage sig af barnet og i den periode samtidig modtage en ydelse fra det offentlige på ca. 800 kr. om måneden, fordi denne ydelse ikke alene er tænkt som udvidet barselhvile, men som et tilskud til den enlige moder, mens hun finder frem til, hvordan hun vil tilrettelægge fremtiden for sit barn og sig selv. Retten til at modtage denne ydelse er så i øvrigt betinget af, at den enlige moder følger de anvisninger, hun måtte få via de sociale udvalg, og man må så håbe på, at disse råd og disse anvisninger kan gives i hjemmet fremfor på diverse kontorer.

Lovforslaget kan altså nok siges at rumme forbedringer og tiltrængte forbedringer for den enlige moder; men spørgsmålet er, om det er forbedring nok. Ville det ikke være en bedre løsning at yde virkelig fornøden støtte til de enlige mødre og til andre mødre med, som trænger til økonomisk støtte, fremfor generelt at yde støtte til samtlige enlige mødre og dem alene, altså yde indi-